

Waarom moet de notaris soms bepaalde transacties melden?

Sinds 1 augustus 2008 gelden voor onder meer notarissen, advocaten en accountants de verplichtingen van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (WWFT). Deze wet heeft tot doel het witwassen van opbrengsten uit misdrijven en de financiering van terrorisme tegen te gaan.

De notaris is verplicht ongebruikelijke transacties te melden bij een meldpunt van de overheid. Dit geldt ook voor de voorbereiding van een dergelijke transactie. De overheid staat het de notaris niet toe de cliënt op de hoogte te brengen van de melding.

De notaris controleert voorgenomen transacties van de cliënt aan de hand van een lijst van indicatoren. Hij moet bijvoorbeeld een melding doen als de cliënt bij de transactie een bedrag wil betalen van meer dan 15.000 euro in contanten.

De meldingsplicht van de notaris geldt niet voor alle werkzaamheden die hij verricht.

Er moet een onderzoek worden gedaan indien advies of het verlenen van bijstand wordt gevraagd voor een van de navolgende (voorgenomen) transacties:

- het aan-of verkopen van onroerend goed;
- het beheren van gelden, effecten of andere waarden;
- het oprichten of beheren van vennootschappen of andere rechtspersonen;
- het verrichten van bepaalde werkzaamheden op fiscaal gebied.

De notaris heeft geen meldingsplicht in de oriënterende fase. Dat is de fase voordat de notaris daadwerkelijk start met de dienstverlening ten behoeve van de cliënt. De cliënt moet immers vrij zijn om in deze oriënterende fase alles met de notaris te bespreken. De meldingsplicht van de notaris geldt pas vanaf het moment dat hij een zaak daadwerkelijk in behandeling neemt en het duidelijk is dat de gevraagde werkzaamheden onder de meldingsplicht vallen.

De wet verplicht ook tot het identificeren van cliënten (zie **Identiteitscontrole door de notaris. Wat betekent dat?**).

Indien een rechtspersoon (bijvoorbeeld een BV) betrokken is bij een transactie, moet ook worden vastgesteld wie de uiteindelijke belanghebbende is (UBO).

De UBO is volgens de wet:

- een natuurlijke persoon die een belang houdt van meer dan 25% van het kapitaalbelang of meer dan 25% van de stemrechten kan uitoefenen in de aandeelhoudersvergadering van die rechtspersoon, danwel op andere wijze de feitelijke zeggenschap heeft;

- een begunstigde van 25% of meer van het vermogen van een stichting of een trust of degene die een bijzondere zeggenschap heeft over 25% of meer van het vermogen van een stichting of trust.

In voorkomende gevallen zullen wij u vragen om een verklaring af te leggen omtrent de uiteindelijke belanghebbende.